

فلسفه و غذا

بخور، بیندیش، شاد باش

مجموعه مقالات

زیر نظر فریتس آلهوف و دیومونرو

ترجمه گروه مترجمان

۱۱	پیش‌گفتار
	ادماس پایپر / ابوالفضل توکلی شاندیز
۱۵	سفره‌آرایی: پیش‌درآمدی به غذا و فلسفه
	فريتس آلهوف و ديو مونرو / شیرین‌دخت دقیقیان
۲۹	پیش‌غذاها: غذا در بطن فرهنگ و جامعه
۳۱	۱. اپیکور، فیلسوف غذاپرستان
	مایکل سایمنز / پروشات کلامی
۵۸	۲. حک کردن ارزش‌ها با قاشق
	لیدیا زپدا / عفت جلال‌وندی
	۳. کدام رژیم غذایی؟
۷۸	گوشت‌خواری یا گیاه‌خواری
	جن رای / بهار رها دوست
	۴. گرسنگی متعالی:
۹۶	بررسی اختلالات غذایی و رای زیبایی
	شیلا لیننت / الهام نیل‌چیان

سفره آرابی: پیش درآمدی به غذا و فلسفه فریتس آلهوف و دیو مونرو | شیرین دخت دقیقیان

سقراط: درست است. نزدیک بود فراموش کنم که مسلماً به نمک، زیتون، پنیر، سبزیجات آب‌پز و سبزی‌های خاصی که در زادگاه خود می‌پزند، نیاز خواهند داشت. البته به آن‌ها دسر هم خواهیم داد — که از انجیر، نخود و حبوبات درست شده — و موزد و بلوط هم روی آتش بو خواهند داد. به این ترتیب، در آرامش و سلامتی خواهند زیست و وقتی در پیری از دنیا رفتند، همان زندگی را برای فرزندان‌شان به ارث خواهند گذاشت.

گلائوکون: جناب سقراط! اگر قرار بود شهری برای خوک‌ها بسازی، آیا آن‌ها را با همین روش پرور نمی‌کردی؟

افلاطون، جمهوری ۳۷۲-۳-۵د۳۷۲ [۱]

خوانندگان در این کتاب مقالاتی می‌یابند که در آن‌ها آنچه می‌خوریم به برخی کندوکاوهای فلسفی بسیار جالب و در برخی موارد مهم ربط داده می‌شود. در

۱. اعداد درون کروشه در هر فصل نشان‌دهنده شماره منابع همان فصل در پی‌نوشت‌های آخر کتاب است.

این مجموعه، نوشته‌های نویسندگان مختلفی را زیر سرفصل‌های مشخصی گرد آورده‌ایم تا خوانندگان آنچه به ذائقه فلسفی‌شان خوش می‌آید برگزینند. البته از خوانندگان دعوت می‌کنیم مانند تمامی خوان‌های گسترده، از همه نوشته‌ها بهره بگیرند، زیرا هر مقاله به گونه‌ای یگانه و دلنشین است و از لحاظ فکری ارزشمند. با ارائه چنین منوی امیدواریم که در آینده خوانندگان برای چنین مباحثی اشتهای بیشتری پیدا کنند.

ما در تدوین این مجموعه دو هدف را در نظر داشته‌ایم: نخست این که ویراستاران و نویسندگان مقالات — که به ارزش کندوکاو فلسفی آگاهند — امیدوارند از این طریق بتوانند به دستداران غذا، غذاشناس‌ها، سرآشپه‌ها و دیگرانی که برای غذا ارزش قائل‌اند، نشان دهند که اندیشیدن موشکافانه درباره‌ی چگونه خوردن و چه چیز خوردن سهم مهمی در لذت بردن از لذایذ خوش خوراکی دارد. در همین ارتباط دومین هدف ما از تلاش مشترک در این زمینه، جلب توجه فلسفی به خود غذاست. به طور تاریخی، جدل‌های فلسفی درباره‌ی غذا برای بررسی دیگر مقوله‌های فلسفی به کار گرفته شده است. گهگاه، سخن گفتن از خوردن همچون استعاره‌ای برای بیان فعالیت‌هایی، مانند کسب معلومات، استفاده شده است که به اصطلاح «تغذیه‌کننده»‌اند. در بعضی موارد، مفاهیم مربوط به خوردن — مانند ذائقه — برای مشخص کردن مراتب معینی از قضاوت‌های ارزشی به ویژه در قلمرو زیبایی‌شناسی و فلسفه هنر به کار گرفته شده است. از سوی دیگر با گفت‌وگوهای فلسفی درباره‌ی چه و چگونه خوردن مواجهیم که در بحث‌هایی نهفته‌اند که هدف آن‌ها روشن کردن مفاهیمی عمیق‌تر است که ارتباط چندانی با اصل موضوع ندارد.

برای نمونه، در متن نقل شده در ابتدای مقاله سقراط و گلائوکون درباره‌ی رژیم‌های غذایی سخن نمی‌گویند تا شروط عادت‌های مطلوب آشپزی را